భారత దేశ ప్రజలకు విజ్ఞప్తి

Justice Movement of India

Educate. Empower. Encourage. Engage

నిజమైన ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయడానికి భారత దేశ ప్రజలకు విజ్ఞప్తి

మన దేశం యొక్క వ్యవస్థాపక సభ్యులు మరియు స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు మన మాతృభూమి కోసం తమ రక్తాన్ని మరియు చెమటను ధారపోశారు , వాటి ఫలితమే 1947 లో భారతదేశానికి స్వతంత్రం వచ్చింది. అప్పటి నుండి మనం స్వేచ్ఛగా, గౌరవప్రదంగా మరియు ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా జీవితాన్ని గడపగలుగుతున్నాము. మన స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు సామాజిక వివక్ష, ఆర్థిక అసమానతలు, పర్యావరణ నష్టం మరియు రాజకీయ అన్యాయం లేని ప్రగతిశీల భారతదేశం గురించి కలలు కన్నారు. ఉదారవాద సమాజంలో ఈ సూత్రాల ప్రకారం జీవించడానికి, మనం 1950లో రాజ్యాంగాన్ని ఆమోదించాము మరియు అవసరమైనప్పుడు సవరణలు చేసాము.

మనల్ని మనం ఒక ముఖ్యమైన ప్రశ్న వేసుకుందాం. నేడు మనం నిజంగా అభివృద్ధి చెందిన భారతదేశంలో జీవిస్తున్నామా? 1947లో స్వతంత్రం పొందినప్పటి నుండి భారత దేశ యొక్క ప్రయాణం ఆర్థిక అనిశ్చితి మరియు రాజకీయ మార్పులతో కొనసాగుతోంది. ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో మొదటిస్థానంలో ఉండటానికి భారతదేశం అద్భుతమైన సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంది; అయినప్పటికీ, ఒక దేశంగా సమగ్ర వృద్ధి మరియు అభివృద్ధిని సాధించడానికి మనం చాలా కష్టపడాలి . మనము GDP లేదా బలమైన రోడ్లు మరియు సదుపాయాల పై మాత్రమే దృష్టి కేంద్రీకరిస్తూ, మన జీవన నాణ్యత వైపు మరియు పెరుగుతున్న పేదరికం వైపు ప్రాధాన్యత అంతగా ఇవ్వట్లేదు.

Justice Movement of India
Educate. Empower. Encourage. Engage

స్వాతంత్ర్య అనంతరం భారతదేశం యొక్క 75 సంవత్సరాల ప్రయాణాన్ని ఒకసారి గుర్తుచేసుకుని ఆలోచిస్తే, 1947లో మన వ్యవస్థాపక సభ్యులు ఊహించిన అభివృద్ధి సాధించడం కోసం మనం కఠినంగా పని చేయాల్సిన అవసరం ఉందని స్పష్టమవుతుంది. మనం అక్కడికి ఎలా చేరుకోవాలి? మనం ఈ ప్రశ్నకు సమాధానమివ్వడానికి మరియు పరిష్కారాలను చర్చించడానికి ముందు, మొదట చరిత్రను అర్థం చేసుకుందాం. ఎందుకంటే చారిత్రాత్మక మార్పుపును సృష్టించాలంటే ముందుగా మన చరిత్రను తెలుసుకోవాలి మరియు అర్థం చేసుకోవాలి.

అమలు చేయబడిన విధానాల గురించి తెలుసుకోవడానికి భారతదేశ స్వాతంత్ర్య అనంతరం కాలంలో ప్రయాణానికి సిద్ధంగా ఉండండి. లీబరలైజేసన్ ఆవిర్భావం తర్వాత, 1990లలో వ్యాపార వ్యవస్థలు ఎలా అభివృద్ధి చెందాయో కూడా చూద్దాం.

అధ్యాయం 1: భారతదేశం అభివృద్ధి చెందిన దేశమా?

స్వతంత్రం సాధించిన వెంటనే, భారతదేశంపై నియంత్రణను వ్యవస్థాపక సభ్యులు మరియు నాయకుల నుండి రాజకీయ వర్గం వేగంగా స్వాధీనం చేసుకుంది. మన దేశాన్ని క్రమంగా మార్చేందుకు రాజకీయ నాయకులకు అనేక గొప్ప అవకాశాలు వుండే; దాంట్లో భాగంగా విద్యా, పరిశోధనా సంస్థలను స్థాపించడం, అంతరిక్ష పరిశోధనా కేంద్రాలు, వ్యవసాయ వృద్ధి వంటి ముఖ్యమైన పరిణామాలు చోటు చేసుకున్నాయి.

.

1947 నుండి 1990 వరకు భారతదేశం లైసెన్స్ , పర్మిట్ రాజ్ అనే విధాన ఫ్రేమ్‌వర్క్‌ను అనుసరించింది. ఈ పాలసీ ఫ్రేమ్‌వర్క్‌ను USSR (అప్పటి రష్యా) ప్రేరణతో పంచవర్ష ప్రణాళిక -ఆధారిత విధానాన్ని అమలుపరిచారు. ఏ చర్యకైనా ప్రభుత్వ అనుమతి తప్పనిసరి అని ఈ పాలసీ పేర్కొంది.

ఈ కాలంలోనే మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రారంభమైంది (1951). ఇంకా 80-90% జనాభా జీవనోపాధి వ్యవసాయంపై మాత్రమే ఆధారపడి ఉన్నందున ఆకలి చవులు తగ్గించడం , తీవ్రమైన పేదరికాన్ని తగ్గించడం ప్రాథమిక అంశాలుగా వున్నాయి. భారతదేశం ఈ లక్ష్యాలను సాధించగలిగింది కానీ పాక్షికంగా మాత్రమే. ఈ దశలో, పౌరుల కోరికలను మరియు ఎలాంటి ఎంపికలు లేకుండా నియంత్రించబడ్డాయి.

వ్యవసాయంలో అభివృద్ధి సాధించి ఆకలి సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించాము. ఈ సంక్షోభ పరిష్కారంలో హరిత విప్లవం కీలక పాత్ర పోషించింది. అయితే, విధాన నిర్ణేతలు విస్తృతంగా విస్తరించిన పేదరికం యొక్క వాస్తవాన్ని చూడలేకపోయారు; దానిని తగ్గించడానికి, మనకు నాణ్యమైన పని, , నాణ్యమైన జీవనం, పోషకాహార లోపాన్ని తగ్గించడం మరియు ఆదాయ స్థాయి పెరుగుదల అవసరం. అందువల్ల దారిద్ర్య రేఖకు దిగువన ఉన్న ప్రజలను ఉద్ధరించడానికి ఆదాయ స్థాయిని పెంచడం మాత్రమే సరిపోదు. క్రమంగా జనాభా అధిక సంఖ్యలో పెరుగుతూ వచ్చింది మరియు GDP నిలిచిపోయింది; వార్షిక సగటు 3-4% చొప్పున ఉంది మరియు ప్రభుత్వం కూడా పేదల అవసరాలను తీర్చలేకపోయింది. ఫలితంగా పేదరికం స్థాయిలు మరింతగా పెరిగాయి.

ఈ కాలంలోనే , భారీ పన్నుల కారణంగా వ్యాపారవేత్తలు వ్యాపారాల స్థాపనకు దూరంగా ఉన్నారు. ప్రభుత్వం చాలా పరిశ్రమలు స్థాపించి వ్యాపారాలను నిర్వహించింది. ఉదాహరణకు, ఒకే ఒక కార్ కంపెనీ ఉండేది అందులో ప్రభుత్వం కార్లను తయారు చేసింది. అందువల్ల ప్రభుత్వ రంగం ఒక్కటే ఉద్యోగాలు కల్పించలేకపోయింది, తద్వారా నిరుద్యోగం పెరిగింది. ఈ కారణాలన్నీ భారతదేశంలో సంక్షోభానికి దారితీశాయి, ఫలితంగా మన ఆర్థిక వ్యవస్థను సరళీకరించాము, మార్కెట్లు మరియు ప్రైవేట్ సంస్థలపై నియంత్రణను ప్రభుత్వం ఉపసంహరించుకోవడంతో 1990 సంవత్సరం లిబరలైజేషన్ మొదలైంది.

తరువాత వచ్చే అధ్యాయంలో, మనం లిబరలైజేసన్ అనంతర కాలంలో ఎం జరిగిందో తెలుసుకుంటాము

.

అధ్యాయం 2: సరళీకరణ (లిబరలైజేసన్) , ఇది నిజమైన అభివృద్ధి నా?

గత అధ్యాయంలో, స్వాతంత్ర్య అనంతరం భారతదేశం యొక్క రాజకీయ, ఆర్థిక మరియు సామాజిక స్థితిగతులలో మార్పులను మనం చూశాము. పౌరుల కోరికలు మరియు ఎంపికలతో సహా అనేక చర్యలను ప్రభుత్వం నియంత్రించింది. అన్ని ప్రధాన రంగాల్లో ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకోవడం వల్ల వ్యాపారాలు ఊపందుకోలేకపోయాయి. హరిత విప్లవం ద్వారా ఆకలి సంక్షోభం పరిష్కరించబడినప్పటికీ, తక్కువ జీవన నాణ్యత, తక్కువ ఆదాయ స్థాయి మరియు GDP యొక్క తక్కువ వృద్ధి కారణంగా పేదరికం పెరిగింది. 1990 సంవత్సరం సరళీకరణకు (లీబరలైజేసన్) నాంది పలికింది; మార్కెట్ పైన నియంత్రణను ప్రభుత్వం వదులుకోవడంతో ప్రైవేట్ సంస్థలు స్వాధీనం చేసుకున్నాయి.

1990 నుండి నేటి భారతదేశం వరకు, USA నుండి ప్రేరణ పొందిన నయా ఉదారవాదం (నియోలిబేరలిజం) విధాన ఫ్రేమేవర్క్ని అనుసరించడం ద్వారా భారత ప్రభుత్వం విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు వెసులుబాటు ఇచ్చింది మరియు FDI (విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి) పొందింది. దీంతో హైదరాబాద్, బెంగళూరు, చెన్నై, ఢిల్లీ, కోల్‌కతా వంటి నగరాల్లో ఐటీ రంగం భారీగా అభివృద్ధి చెందడానికి దారితీసింది. ప్రతి ఒక దేశం ఒకదానితో ఒకటి సంబంధం పెంచుకున్న గ్లోబలైజ్డ్ ప్రపంచం వైపు అడుగులు వేసాము.

పేదరిక నిర్మూలన, పారిశ్రామికాభివృద్ధి సాధించడమే మన ప్రాధాన్యతగ పెటుకునం. ప్రభుత్వం యొక్క నియంత్రణ ఇపుడు సడలిపోయింది మరియు మన కోరికలు విపరీతంగా పెరిగాయి; మనకు వేరు వేరు ఎంపికలు

చేసుకునే వెసులుబాటు వచ్చింది . మరోవైపు, మధ్యతరగతి జనాభా నిరంతరం పెరుగుతూ వస్తోంది; కానీ జనాభాలో 60% ఇప్పటికీ జీవనోపాధి కోసం వ్యవసాయంపై ఆధారపడి ఉన్నారు. GDP పెరిగింది మరియు వార్షిక సగటు 6-7% చొప్పున ఉంది. అయితే, ఈ వేగవంతమైన ఆర్థిక వృద్ధి ఉపాధి కల్పించేందుకు దారితీయలేదు. పన్ను తగ్గింపుల కారణంగా ఈ కాలంలో వ్యాపార వ్యవస్థాపకులకు ప్రయోజనకరంగా మారింది. ఫలితంగా స్టార్టప్‌లు పెరిగాయి.

నిపుణుల అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ కాలంలో భారతదేశం సాధించిన మొదటి విజయం పేదరిక స్థాయి తగ్గింపు (కోవిడ్-19 మహమ్మారి వరకు ఇది నిజం). ఏదేమైనా, ఒక ఆదాయ స్థాయి పెరుగుదల ద్వారా దారిద్య్ర రేఖకు దిగువ ఉన్న వ్యక్తులను ఉద్ధరించడం ద్వారా పేదరికం యొక్క అనేక ఇతర కోణాలను పరిష్కరించినట్లు కాదు అని నిపుణులు గమనించాలి. నయా ఉదారవాద (నియోలిబేరలిజం) విధాన ఫ్రేమ్‌వర్క్ కొంతవరకు బాగా పనిచేసింది, అయితే ఇది అనేక సమస్యలను సృష్టించింది:

1) ఆదాయ అసమానత; 2023లో విడుదల చేసిన “సర్వైవల్ ఆఫ్ ది రిచెస్ట్” ఆక్స్‌ఫామ్ నివేదిక ప్రకారం, మొత్తం జాతీయ సంపదలో 40% జనాభాలో టాప్ 1% చేతిలో ఉంది మరియు దిగువ 50% జనాభా చేతిలో మొత్తం జాతీయ సంపదలో 3% మాత్రమే కలిగి ఉంది.

2) క్రోనీ క్యాపిటలిజం కారణంగా రాజకీయ నాయకుల సహాయంతో బడా ప్రైవేట్ కంపెనీల గుత్తాధిపత్యం పెరగడం.

3) కార్మిక హక్కుల ఉల్లంఘన, అసమంజసంగా తక్కువ వేతనాలు మరియు పని గంటలను పెంచడం.

4) ప్రభుత్వ మరియు ప్రైవేట్ సంస్థల బాధ్యతారాహిత్యం వల్ల పర్యావరణానికి నష్టం, సహజ వనరులు ఉలంగాణ మరియు వాతావరణ మార్పులుకు కారణం అయింది.

నయా ఉదారవాద పాలసీ ఫ్రేంవర్క్ 2008లో గ్లోబల్ రేసిషన్ వల్ల అడంకులు చూసింది (ఈ రెసిషన్ USAలో నయా ఉదారవాద విధానాల లోపాల వల్ల ఏర్పడింది). అప్పటి నుండి, ఈ పాలసీ ఫ్రేమ్‌వర్క్ ఏ దేశంలోనూ సరిగ్గా పని చేయలేదు; రాజకీయ నాయకులు మరియు మీడియా అందరికీ ఇది తెలుసు, అయినప్పటికీ ఎన్నికల సమయంలో ఓట్లు సాధించడానికి దేశాన్ని విభజించడానికి తప్పుడు భావోద్వేగాల రెచ్చగొట్టడంతో కఠినమైన నిజాలను కప్పిపుచ్చారు. ఆ పరిస్థితిని యునైటెడ్ స్టేట్స్‌లో , దురదృష్టవశాత్తు నేటి భారతదేశంలో చాలా ఎక్కువగా గమనించవచ్చు.

నయా ఉదారవాద విధాన ముసాయిదా పతనమై 16 ఏళ్లు గడిచినా, మనం ఇప్పటికీ విఫలమైన విధానాల చుట్టూ పని చేస్తున్నాము మరియు ప్రతిదాని ప్రైవేటీకరణ వైపు వేగవంతం చేస్తున్నాము. ఇది జనాభాలో అగ్రశ్రేణి 1% ప్రజల కోరికలు, అవసరాలను మాత్రమే నెరవేర్చింది అలాగే మిగిలిన 99%, అంటే మధ్యతరగతి మరియు పేదలు ఇప్పటికీ ప్రాథమిక అవసరాలను కోసం కష్టపడుతున్నారు. ఇటీవల విడుదలైన CMIE 2023 నివేదిక ప్రకారం, భారతదేశంలో నిరుద్యోగం రేటు 8%. భారతదేశ ఆర్థిక సంక్షోభం 2019లో ప్రారంభమైనందున ఈ గణాంకాలు కోవిడ్ 19 మహమ్మారికి ముందు ఉన్న వాటితో పోల్చవచ్చు.

Justice Movement of India
Educate. Empower. Encourage. Engage

దేశం మరియు సమాజ అభివృద్ధికి రాజకీయ నాయకులు అమలు చేసే విధాన రూపకల్పన ఫ్రేమ్‌వర్క్ ఎలా అవసరం అనేది ఇక్కడ నేర్చుకోవలసిన కఠినమైన పాఠం. మన రాజకీయ నాయకులకు అభివృద్ధి అంటే GDP వృద్ధి మాత్రమే అని భావిస్తున్నారు. ఐక్యరాజ్యసమితి, 1990 సంవత్సరంలో, GDP ఒక దేశంలో జీవన నాణ్యతకు సూచికగా ఉండదని విశ్లేషించి తేల్చిచెపింది. అందువల్ల, GDP స్థానంలో మానవ అభివృద్ధి సూచిక (HDI)ను UN అభివృద్ధి చేసింది. ఒక నిర్దిష్ట దేశంలో ప్రజల విద్య, ఆదాయం మరియు ఆరోగ్యం ఆధారంగా HDI రూపొందించబడుతుంది. 2023 మానవాభివృద్ధి సూచీక నివేదికలో, గుర్తింపు పొందిన 193 దేశాలలో భారతదేశం 134వ ర్యాంక్‌లో నిలిచింది. గత 30 ఏళ్ల నయా ఉదారవాద విధానాల వల్ల మన దేశం ఇంకా సంక్షోభంలో ఉందని ఇది సూచిస్తుంది.

మనలాంటి ప్రజాస్వామ్య దేశంలో, ప్రజల సంక్షేమం కోసం విధానాలను రూపొందించడానికి ప్రజలు రాజకీయ ప్రతినిధులను ఎన్నుకుంటారు. కానీ మన రాజకీయ నాయకులు కార్పొరేట్ ప్రయోజనాలు మరియు లాభాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని విధానాలు & చట్టాలను అమలు చేస్తున్నారు కానీ ప్రజల కోసం కాదు. ప్రస్తుత కాలంలో, పౌరుల సంక్షేమంపై దృష్టి సారించని విధానాలకు వ్యతిరేకంగా లేవనెత్తిన ఏ స్వరం అయినా అణచివేయబడుతుంది, రాజ్యాంగం ఇచ్చిన వాక్ స్వాతంత్ర్యం మరియు భావప్రకటనా స్వేచ్ఛను నియంత్రించబడుతుంది. ఈ ప్రభావం తో 2014లో ప్రజాస్వామ్య సూచీలో భారతదేశం యొక్క ర్యాంకింగ్‌ను 27వ స్థానం నుండి 2023లో 41వ స్థానానికి పడిపోయినది . ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశంగా గుర్తింపు పొందడం మరియు విచ్ఛిన్న ప్రజాస్వామ్యంగా ముద్రవేయబడడం నిజంగా బాధాకరమైన విషయం; నేడు మనం విచ్ఛిన్న ప్రజాస్వామ్యంలో జీవిస్తున్నామని ప్రతి భారతీయ పౌరుడు తెలుసుకోవాలి.

వచ్చే అధ్యాయంలో, మనకు తెలిసిన ఫ్రేంవర్క్ కానీ ఎపుడు సమర్ధంగా అమలు పరచని దాని గురించి పరిశీలిద్దాము, భారతదేశంలో అట్టడుగు స్థాయి ప్రజాస్వామ్యాన్ని నిర్మించడానికి ఒక కొత్త స్ఫూర్తిని పెంచడం గురించి తెలుసుకుందాం.

అధ్యాయం 3: అభివృద్ధి చెందిన భారతదేశం వైపు కొత్త ఫ్రేమ్‌వర్క్

ముందు అధ్యాయంలో, నయా ఉదారవాదం, ప్రైవేటీకరణలోని లోపాలను మనం వివరంగా అర్థం చేసుకున్నాము. ఆ మార్పులు అట్టడుగు స్థాయి సమస్యలను పరిష్కరించలేదని మనం తెలుసుకున్నాము. భారతదేశం అభివృద్ధి చెందిన దేశంగా మారడానికి కావలసింది కొత్త ఫ్రేమ్‌వర్క్, స్వాతంత్ర్యానికి ముందు మన స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు, నాయకులు సూచించినది. ఈ అధ్యాయంలో, ఈ కొత్త ఫ్రేమ్‌వర్క్‌ను చూద్దాం.

నయా ఉదారవాదం, ప్రైవేటీకరణ వైఫల్యం భారతదేశంలో కొత్త విధాన ఫ్రేమ్‌వర్క్ అవసరాన్ని చూపుతుంది; రాజకీయాలలో తక్షణ మార్పు అవసరం, ఎందుకంటే ఏ రాజకీయ పార్టీ ఈ 75 ఏళ్లలో అధికారంలో వున్న, ఈ రాజకీయ వర్గం 1947 నుండి ఇప్పటి వరకు అనేక రంగాలలో మన దేశం ఓడిపోవడానికి కారణం అయారు. బాధ్యతాయుతమైన పౌరులు, యువకులు మరియు విద్యావంతులు రాజకీయాల్లోకి ప్రవేశించి వ్యవస్థను విప్లవాత్మకంగా మారుస్తారని మనం ఎప్పుడూ ఆశించాము. అయితే, అది జరగలేద కాబట్టి అవినీతి రాజకీయ నాయకులతో సర్దుబాటు ఆవలిసిన పరిస్థితి వచ్చింది. మన సమాజాన్ని , రాజకీయాలను, విధాన ఫ్రేమ్‌వర్క్‌ను మొత్తంగా మార్చుకోవాల్సిన సమయం ఆసన్నమైంది.

Justice Movement of India
Educate. Empower. Encourage. Engage

మన రాజకీయ వ్యవస్థలో మార్పు తీసుకురావడం అలాగే ప్రజల శ్రేయస్సు కోసం రూపొందించబడిన విధాన ఫ్రేమ్‌వర్క్‌ను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా మాత్రమే భారతదేశంలోని సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించవచ్చు. చాలా మంది నాయకులు, నిపుణులు "స్థానిక స్వపరిపాలన" వంటి ఫ్రేమ్‌వర్క్ ని ఉత్తమమైనదిగా చూస్తారు; మన వ్యవస్థాపక సభ్యులు కూడా స్వాతంత్ర్యానికి ముందు, తరువాత దీనిని గట్టిగా సమర్థించారు. కాబట్టి, దాని గురించి ఇంకా దానిలో చిక్కులను ఇప్పుడు మనం అర్థం చేసుకుందాం.

1992లో, రాజ్యాంగానికి 73వ మరియు 74వ సవరణల ద్వారా, స్థానిక ప్రభుత్వ సంస్థలు- పంచాయతీ రాజ్ వ్యవస్థ (గ్రామీణ పాలన) మరియు మునిసిపాలిటీలు (పట్టణ పరిపాలన) ప్రతి రాష్ట్రం అమలు చేయడాన్ని తప్పనిసరి చేశారు. నేడు భారతదేశంలో మనం పాలన (గవర్నెన్స్) విభజనను రెండు స్థాయిలలో మాత్రమే చూస్తున్నాము: కేంద్రం మరియు రాష్ట్రం. స్థానిక స్వపరిపాలన (లోకల్ సెల్ఫ్ గవర్నెన్స్) ఉందని మనందరికీ తెలిసినా అది నామమాత్రమే. స్థానిక ప్రభుత్వ సంస్థలకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తక్కువ అధికారం కేటాయిస్తుంది. దీని వలన పారిశుధ్యం, సరిగ్గా లేని రోడ్లు, ఆరోగ్య సంరక్షణ, విద్య, విద్యుత్ సమస్యలు మొదలైన స్థానిక సమస్యలను పరిష్కరించడానికి అవసరమైన అధికార వికేంద్రీకరణకు ఆటంకం అయింది . వాస్తవానికి, స్థానిక సమస్యలను పరిష్కరించడానికి అట్టడుగు స్న్థాయిలలో అధికారాన్ని కలిగి ఉండటమే అట్టడుగు స్థాయి ప్రజాస్వామ్యం అని చెపొచ్చు .

మన దగ్గర మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లు, గ్రామ పంచాయతీలు, మండల, జిల్లా పరిషత్ సంస్థలు ఉన్నప్పటికీ వాటికి మరిన్ని వనరులు, సామర్థ్యాలు అవసరం. ఎందుకంటే రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అధికారం, నిధులు , పాలనా విధమం మరియు సామర్థ్యాలను వికేంద్రీకరించడానికి అనుమతించకుండా వాళ్లకు అనుగుణంగా నిర్ణయాలు తీస్కుంటున్నాయి . రాజ్యాంగంలో సవరణలు చేసి 30 సంవత్సరాలు అయినా, స్థానిక పాలనను సమర్థవంతంగా అమలు చేయడాన్ని మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సౌకర్యవంతంగా విస్మరించాయి; ఇది పట్టణ వరదలు, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఆరోగ్య సంరక్షణ అందుబాటులో లేకపోవడం, ఉపాధి లేకపోవడం, నిలకడలేని అభివృద్ధి మరియు అనేక ఇతర సమస్యలకు దారితీసింది.

మనకు తెలిసినట్లుగా 2015లో ఐక్యరాజ్యసమితి 17 సుస్థిర అభివృద్ధి లక్ష్యాలను (SDGలు) విడుదల చేసింది మరియు 2030 నాటికి ప్రతి దేశం ఈ లక్ష్యాలను చేరుకోవాలని సూచించింది. UN ఇటీవల 2023- SGDs సూచికను విడుదల చేసింది, దీనిలో భారతదేశం 166 లో 112 స్థానంలో ఉంది. అన్ని అభివృద్ధి లక్ష్యాలలో మనం ఎలా వెనుకబడి ఉన్నామో ఈ సూచిక చూపిస్తుంది. అయినప్పటికీ, మన రాజకీయ నాయకులు అభివృద్ధి అంటే మెరుగైన రోడ్లు మరియు మౌలిక సదుపాయాలు మాత్రమే అని నమ్ముతారు మరియు విద్య, వైద్యం, ఉపాధి, నాణ్యమైన పని, మురుగునీటి వ్యవస్థ మరియు పర్యావరణ నాణ్యతను సౌకర్యవంతంగా విస్మరించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అనేక మంది సామాజిక, ఆర్థిక మరియు రాజకీయ పండితులు మరియు నిపుణులు మనం అన్ని 17 సుస్థిర అభివృద్ధి లక్ష్యాలను అట్టడుగు స్థాయి మార్పు ద్వారా సాధించగలమని దృఢంగా విశ్వసిస్తున్నారు.

Justice Movement of India
Educate. Empower. Encourage. Engage

భారతదేశాన్ని ప్రగతిశీల దేశంగా మార్చడానికి, భారతదేశంలో ప్రస్తుత సంక్షోభానికి దారితీసిన నయా ఉదారవాదం స్థానంలో కొత్త విధాన ఫ్రేమ్‌వర్క్ అమలు చేయడానికి ఇదే సమయం. ఈ సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించడం “స్థానిక స్వపరిపాలన” ద్వారానే సాధ్యమవుతుంది. వికేంద్రీకరణ మరియు సుస్థిర లొకాలిటీస్ (స్థానిక సముదయాలు) ఏర్పాటు చేయడం వలన దేశం మొత్తం అభివృద్ధికి దారి తీస్తుంది. కేంద్రీకృత మార్కెట్ వ్యవస్థ నుండి స్థానిక మార్కెట్‌లకు మారడం అవసరం. స్థానిక సమస్యలను పరిష్కరించడానికి మరియు ఉద్యోగాలను సృష్టించడానికి మనం స్థానిక-ఆధారిత వ్యాపారం వ్యవస్థలను సృష్టించాలి. సుస్థిరమైన అభివృద్ధి కోసం మన ప్రజలను మరియు పర్యావరణాన్ని కాపాడుకోవాలి. సుస్థిరమైన లొకాలిటీస్ అభివృద్ధి మరియు స్థానిక మార్కెట్ వ్యవస్థ నయా ఉదారవాదం మరియు కేంద్రీకృత మార్కెట్ వ్యవస్థకు ప్రత్యామ్నాయాలుగా నిలుస్తాయి.

అందువల్ల, ప్రజాస్వామ్యాన్ని కాపాడుకోవడానికి మరియు కొనసాగించడానికి ప్రజా వ్యతిరేక చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా మన గళాన్ని పెంచడం అవసరం. ఇప్పటికీ, దేశాన్ని అభివృద్ధి చేసే అధికారం స్వార్థ రాజకీయ నాయకుల చేతుల్లోనే ఉంది. ప్రగతిశీల దేశం కోసం పోరాడేందుకు ప్రజాస్వామ్యంలో మన గళం వినిపించడం ఏ కాకుండా మరో మార్గం ఉంది, అదే ఎన్నికల్లో పోటీ చేయడం, దీని ద్వారా స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు కలలు గన్న భారతదేశంన్ని నిర్మించవచ్చు

మీలాగే మేము ఈ దేశ పౌరులుగా ప్రజాస్వామ్యం పైన- (ప్రజల యొక్క, ప్రజల ద్వారా, మరియు ప్రజల కోసం) నిజమైన విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉన్నాము.

Justice Movement of India
Educate. Empower. Encourage. Engage

అట్టడుగు స్థాయి సమస్య పరిష్కారం, సామాజిక సామరస్యం, ప్రగతిశీల రాజకీయాలు, ఆర్థిక సాధికారత, మరియు పర్యావరణం పరిరక్షణ కోసం జస్టిస్ మూవ్మెంట్ ఆఫ్ ఇండియా (JMI)ని ప్రారంభించాము. మానకు సామాజిక న్యాయం, ఆర్థిక న్యాయం, రాజకీయ న్యాయం మరియు పర్యావరణ న్యాయం కావాలి , ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే సంపూర్ణ న్యాయం కావాలి.

మన లొకాలిటీస్ ని (స్థానిక సముదయాలను) న్యాయంగా, అందరినీ కలుపుకొని, సుస్థిరంగా ఉండేలా చేయడం ద్వారా భారతదేశాన్ని అట్టడుగు స్థాయి నుండి అభివృద్ధి చెందిన దేశంగా మార్చాలని JMI భావిస్తోంది. పౌరులకు వారి రాజ్యాంగ హక్కులను పూర్తిగా గ్రహించేలా మరియు వారి బాధ్యతలను నెరవేర్చడానికి వారికి అవగాహన కల్పించడం మరియు ప్రోత్సహించడం ఇందులో ఉంటుంది. ముఖ్యంగా, మనుషులు, ప్రకృతి మరియు ఇతర జాతుల హక్కులు రక్షించబడే సుస్థిరమైన లొకాలిటీస్లను స్థాపించడంలో పౌరులను సాధికారత మరియు నిమగ్నం చేసే దిశగా పని చేయడం JMI లక్ష్యం.

వ్యవస్థాపక సభ్యులు మరియు స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు భారత దేశానికి వెన్నెముక గ్రామాలని గుర్తించడం విశేషం. ఇక్కడి నుండే (గ్రామాలూ , నగరం లోని వార్డులు) మనం దేశ నిర్మాణాన్ని ప్రారంభించాలి. “స్థానిక స్వపరిపాలన” అనేది లొకాలిటీస్లను సుస్థిరంగా అభివృద్ధి చేయడానికి అవసరమైన ఫ్రేమ్వర్క్. అట్టడుగు స్థాయి ప్రజాస్వామ్యాన్ని స్థాపించడానికి స్థానిక ప్రభుత్వ సంస్థలకు అధికారం, నిధులు, పాలనా విధానం, సామర్థ్యాలను వికేంద్రీకరించడం ద్వారా మాత్రమే ఇది సాధ్యమవుతుంది.

Justice Movement of India

Educate. Empower. Encourage. Engage

మీరు టీచర్, డాక్టర్, రైతు, ఇంజనీర్, లాయర్, యాక్టివిస్ట్ లేదా బాధ్యతగల పౌరులని మేము భావిస్తున్నాము . ఇది మీకు మా విన్నపం, మనం అందరం కలిసి దేశాన్ని మార్చాల్సిన సమయం ఇది. ఈరోజు మనం మన సంక్షేమం కోసం వీధుల్లో పోరాడుతున్నాం, అయితే మన భవిష్యత్తు కోసం రాజకీయ చదరంగం లో పోరాడాలి. స్వాతంత్ర్యానికి ముందు మన స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు కలలుగన్న అభివృద్ధిని చూడడానికి భారతదేశంలో జస్టిస్ మూమెంట్ అవసరం. తోటి భారతీయులకు మా విజ్ఞప్తి ఇది: మీరు భారతదేశంలో ఎక్కడ ఉన్నా, మనం కలిసికట్టుగా ఉండి సమాజాన్ని మరియు రాజకీయాలని మార్చుకుందాం.

Justice Movement of India

Educate. Empower. Encourage. Engage

రానున్న 75 సంవత్సరాలు మన దేశ భవిష్యత్తును నిర్మించటానికి JMI యొక్క కార్యాచరణ ప్రణాళిక

మరింత అవగాహన మరియు భాద్యత కలిగిన పౌర సమాజాన్ని వృద్ధి చేయటం కోసం **సామాజిక కార్యాచరణ** ప్రణాళికను రూపొందించడం జరిగింది. దీన్ని సాధించటానికి, ఒక వ్యక్తి యొక్క ప్రవర్తన మరియు సామూహిక ప్రవర్తనను నిర్దేశించే మన భారత దేశ రాజ్యాంగ విలువల గురించి ప్రజలకు తెలియజేయాలని, ప్రజలకు వారి హక్కులు మరియు బాధ్యతల గురించి అవగాహన కలిగించి వారిని బలపర్చాలని ప్రయత్నిస్తున్నాము. ఈ ప్రణాళిక ద్వారా, పౌరులంతా వారి బాధ్యతల గురించి అవగాహన కలిగి ఉండి ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో అయినా వాటిని నిబద్ధతతో ఆచరించే ఒక బలమైన మరియు సామరస్యం కలిగిన సమాజాన్ని నిర్మించాలని మా ప్రయత్నం.

లొకాలిటీస్లను (స్థానిక సముదయాలను) బలపరచడానికి మరియు రాజకీయాలలో ప్రజల యొక్క క్రియాశీల భాగస్వామ్యాన్ని పెంపొందించటానికి రాజకీయ కార్యాచరణ ప్రణాళికను రూపొందించడం జరిగింది. ఈ ప్రణాళిక ద్వారా, గ్రామాలు మరియు నగరం లోని వార్డులలో ని బాధ్యతాయుత వ్యక్తులను ముందడుగు వేసేలా ప్రోత్సహించి, వారు నిజాయతి వున్న రాజకీయ నాయకులుగా ఎదుగుటకు దోహదపడి, స్థానిక స్వపరిపాలనను బలపర్చాలని మా ప్రయత్నం.

Justice Movement of India

Educate. Empower. Encourage. Engage

తద్ద్వారా , పరిపాలన యొక్క నిర్ణయాలు తీసుకోవడంలో స్థానికుల క్రియాశీల భాగస్వామ్యాన్ని పెంచి, పారదర్శకత, జవాబుదారీతనము, నిష్పక్షపాతము కలిగిన సంస్కృతిని అభివృద్ధి చేయడానికి సహాయపడుతుంది. అంతిమంగా, ఈ కార్యాచరణ అందరి ఆలోచనలకు విలువ కలిగిన ఒక కలుపుగోలు మరియు భాగస్వామ్య ప్రజాస్వామ్యానికి దారి వేస్తుంది.

“మన అందరి లక్ష్యమైన సంపూర్ణ న్యాయం కొరకై పౌరులను, కార్యకర్తలను, ప్రగతిశీల రాజకీయ నాయకులను, నిపుణులను, సామాజిక సంస్థలను (NGOs), మరియు మేధావులను సంఘటితం చేసే ఒక సామూహిక కృషి మన ఈ జస్టిస్ మూవ్మెంట్ అఫ్ ఇండియా”

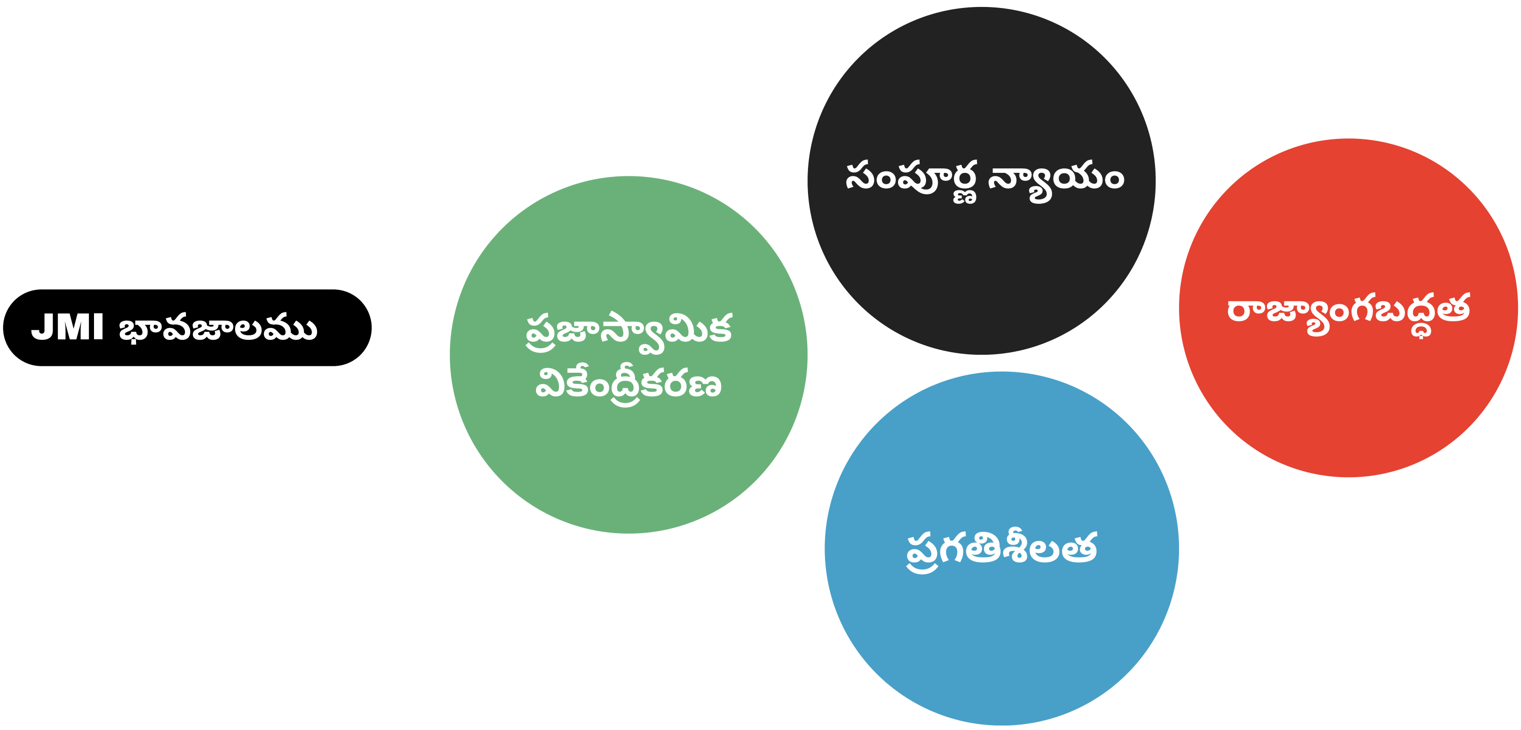

Justice Movement of India
Educate. Empower. Encourage. Engage

JMI ఉద్దేశ్యం

'జస్టిస్ మూవ్మెంట్ ఆఫ్ ఇండియా' అనునది మన దేశ పౌరులను విద్యావంతులను చేయడం, శక్తివంతం చేయడం, ప్రోత్సహించడం మరియు నిమగ్నం చేసి న్యాయంతో కూడిన ప్రపంచాన్ని సాధించుటయే లక్ష్యంగా నిర్దేశించుకుని భారత దేశంలో పౌరులే నాయకత్వం వహించిన ఉద్యమం.

మేము న్యాయంతో కూడిన ప్రపంచాన్ని ఊహించుతునము, ఎక్కడైతే ఏ ఒక్క పౌరుడు కూడా కుల, మత, వర్గ, రంగు, లింగ మొదలగు వాటిని ఆధారం చేసుకొని వివక్షకి గురికారో అటువంటి ప్రపంచం కొరకు కలలు కంటున్నాము. ఆదాయం, సంపద, వనరులు మరియు అవకాశాలు సమానంగా ప్రతీ పౌరుడికి చేరే ప్రపంచం కోసం మేము పనిచేస్తాము. మేము న్యాయం అనే భావనను కేవలం మనుషులకే కాకుండా ప్రకృతికి మరియు ఇతర జాతులకు కూడా విస్తరించుతాము. ఈ విధంగా జీవావరణాన్ని మరియు వైవిధ్యాన్ని కాపాడవలసిన ప్రథమ కర్తవ్యం పౌరులదే అని ఉద్ఘాటిస్తాము.

ఒక ఉద్యమంగా, మేము క్రమపద్ధతిలో వ్యవస్థాగత మార్పు కోసం సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ మరియు పర్యావరణం అను నాలుగు విధాల మార్పులను మా ఈ ప్రచారం ద్వారా తీసుకురావుటకు నడుం బిగించాము. అట్టడుగు స్థాయి ప్రజాస్వామ్యం ద్వారా సామాజిక మార్పు తీసుకురావాలని, సమానమైన మరియు సమ్మిళిత అభివృద్ధిపై దృష్టి సారించడం ద్వారా ఆర్థిక మార్పు, విధాన-స్థాయి ఆవిష్కరణ ద్వారా రాజకీయ మార్పు మరియు ప్రకృతి హక్కులను కాపాడటం ద్వారా పర్యావరణ మార్పు.

JMI విజన్

- సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ మరియు పర్యావరణ న్యాయానికి సంబంధించి మన స్థానిక సంస్థలను న్యాయంగా, దృఢంగా, అందరినీ కలుపుకొని పోయేలా చేయడం ద్వారా భారతదేశాన్ని ప్రగతిశీల దేశంగా మార్చడం.
- పౌరులు తమ రాజ్యాంగ హక్కులను పూర్తిగా గ్రహించి, వారి బాధ్యతలను నెరవేర్చేలా వారికి అవగాహన కల్పించడం మరియు ప్రోత్సహించడం.
- మనుషులు, ప్రకృతి మరియు ఇతర జాతుల హక్కులు సంరక్షించబడే శ్రేయస్సు-ఆధారిత స్థానిక సముదాయాలు స్థాపించడంలో పౌరులను శక్తివంతం చేయడం మరియు నిమగ్నం చేయడం.

JMI మిషన్

- ఎక్కడైతే ప్రతి పౌరుడు విధాన రూపకల్పన ప్రక్రియలో పాల్గొనడానికి మరియు ప్రజాప్రతినిధిగా మారడానికి ఆస్కారం ఉంటుందో అటువంటి ప్రగతిశీల, స్వచ్ఛమైన మరియు హరిత రాజకీయాల ద్వారా సాధించగలిగే వ్యవస్థాగత మార్పుపై ప్రస్తావన ప్రారంభించుట.
- అట్టడుగు స్థాయి సమస్యల చుట్టూ పౌరుల దృష్టి మళ్లించుట మరియు సుస్థిరమైన పరిష్కారాలను అమలు చేయడానికి సంబంధిత వాటాదారులను ప్రభావితం చేయడానికి ప్రచారాలను ప్రారంభించుట.

Justice Movement of India
Educate. Empower. Encourage. Engage

మనం కాకపోతే,
మరెవరూ చేయలేరు
ఇప్పుడు కాకపోతే,
ఎప్పటికి మార్పు సాధ్యం కాదు

Justice Movement of India

Educate. Empower. Encourage. Engage

Website : https://justicemovementofindia.org/

/@jmofindia